

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 30. Ioannis Cerecedæ & Gonsalvii Iustæ virtutes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

beneficii memoriam voto concepto, benefici Divi pervigilium sacrâ inediâ deinceps celebravit. Sextis feriis recurrentibus, Christi patientis memor, pane & aquâ contentus, ab cæteris cibis constanter abstinuit. Quoties Chaquentem provinciam nominari audiebat, aut labores pro animarum salute exanthlandos animo revolvebat, mens ejus insolitis deliciis perfundebatur, quas dissimulare impotens, in familiari congressu, magnâ verborum sinceritate, Sociis explicabat. Oforio & Ripario interfectis, multi Socii eandem provinciam ambierunt, tum demum per viam futuram, cùm cælum aspiraverit.

SALTENSE Collegium Rectorem suum Joannem Cerecedam luxit, Apostolicis excursionibus, Asceticis institutis, Religiosis virtutibus, Tyronum diuturno magisterio, & morum innocentia, in primis commendandum. Mortui pedes venerabundi cives osculati, ejus reculas, tanquàm viri Sancti, ab nostris enixè postulavère. Sed longè adhuc majori Sanctitatis famâ ibidem elatus est Gonsalvius Juste, rerum externarum adjutor, ab Nierembergio inter illustres Societatis heroës jure meritissimo relatus. Olim è Gallecia, patria sua, in Americam navigans, per plures deinceps annos in Chilensi regno pro Rege Catholico militavit, nihil militis habens præter arma & generositate; cætera Religioso viro persimilis. Quantum per militiæ leges licebat, sacris mysteriis, religiosis colloquiis, & concionibus aderat. Quadragesimo circiter ætatis anno è militia Regia in Societatem nostram transcriptus, religiosæ vitæ periodos omnes per viginti circiter annos constantissimè percurrit. Veste & calceis ad sui despicientiam utebatur vilissimis, maleque fartis. Nec mensam, nec cubile, nec sedile unquam habuit. Super obvia ligna sub dio, aut alibi, levissimum somnum carpebat. Nusquam adduci potuit, ut Sociis in triclinio assideret. Amotis mensis, ciborum reliquiis stans, tanquàm vilissimum mancipium, vescabatur. Ruri degens, quamvis corpus diuturnâ fessione fatigaret, præter panem & poma nihil edebat. Sed quod panè fidem excedit, per octodecim continuos annos ab omni potu in mensa & extra mensam abstinuit, ad o constanti proposito, ut ne guttam quidem aquæ, ardente maximè in regione calidissima Sole, nec sanus, nec æger admiserit. Ne jusculum quidem forbebat, contentus melonum aliorumve pomorum cortices, aut alias amotarum mensarum quitquilias, rodere. In castigando corpore vehementissimus fuit. Ingenti ulceri, ad formam carcinomatis subinde in latere renascenti, non aliud remedium adhibebat, quàm candentis ferri, aut ferventis tegulæ, admotionem. Cùm verò per id ulcus costa putredine corrupta eminentis perniciem minaretur, quasi nihil hæc pars corporis ad se pertineret, ferro rescindi inexperti mancipii manu jussit; perfecissetque inceptam carnificinam, ni fortuito unus è nostris superveniens, certum vitæ periculum avertisset. Quidquid ab exercitiis manualibus nanciscebatur otii, exorando Deo, aut piorum librorum lectioni, flexis genibus, tribuebat. Aliquando cælestis gloriæ species ei objecta est cum indicibili animi gaudio, inde orto, quòd interim vocem audierit, asserentem eum eâ gloriâ aternum potiturum. Conscientiarum suarum curatori triduo ante mortem sanctè affirmavit, per multos dies visibili specie Christum, ejusque matrem, corporeis oculis coram spectasse. Nec hæc ostenta abludebant ab ejus vita, castitate, animi demissione, charitate, & cæteris virtutibus ornatissima: adeò ut hæc provincia inter præcipua sua decora Gonsalvium nostrum numeret. Ex Saltensi urbe solito fructu excursum est. Cucuifensis urbs, ab Emissariis Sociis exulta, honorariis litteris Provinciali gratias agens, oblatâ grandi pecuniâ, foundationem Collegii enixè postulavit: sed in præsentiarum abundè urbi, non admodum populosæ, consultum iri visum est, si temporariis excursionibus adjuvaretur.

INTERIM Paranenses Urvaicensesque Socii, partim reconduendis oppidis, partim explorandis latronum consiliis, operam dabant. Et quia parum fidebant Neophytis, plerumque vanis metibus obnoxii, aut non satis constantibus, Didacus Alfarus sic curas partitus est, ut bini Socii trans Urvaicam mutatis vicibus delati, num quid hostile appareret, explorarent; & si quos errabundos Indos per campos

Vu

& sylvas

CAPUT

XXX.

Joannis Cerecedæ & Gonsalvii Juste virtutes.

Gonsalvii Juste patria.

Militia.

Abstinencia.

Gonsalvius per octodecim annos ab omni potu abstinet.

Corpus afflicta.

Cælestis favores recipit.

Cucuifensu urbi Societas sedem petit.

Non impetrat.

CAPUT

XXXI.

Didacus Alfarus ab Malmucis mactatur.

Socii exploratores.